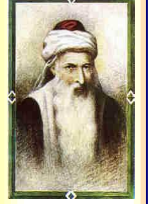

מכון "הלכות שבת החדשי" – ללימוד כל אר"ה "הלכות שבת" – במעגל החודש
שעל ידי "מעגל עולמי ללימוד שולחן ערוך הלכות שבת"
אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלים

עמ"י

עש"ו

רבינו יוסף קארו זיע"א
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעירו צפת תרמ"א
י"ד ניסן ה'ת"ק (ה'ת"ק) שנת ה'ת"ק לפ"ק
י"ב מנחם סיון
(שם אביו ר' אפרים ז"ל)

רבינו משה איסרליש זיע"א
בעל מחבר ספר "דרכי משה"
נפטר בני ברק תרמ"א
י"ד ניסן ה'ת"ק (ה'ת"ק) שנת ה'ת"ק לפ"ק
י"ב מנחם סיון
(שם אביו ר' ישראל ז"ל)

רבינו משה איסרליש זיע"א
בעל מחבר ספר "דרכי משה"
נפטר בני ברק תרמ"א
י"ד ניסן ה'ת"ק (ה'ת"ק) שנת ה'ת"ק לפ"ק
י"ב מנחם סיון
(שם אביו ר' ישראל ז"ל)

אמר רחבי"א אמר רבי יוחנן כל החשמו שבת נהלכתו
אפילו עובד עבודה זרה נדוד אנוש חוהלין לו

הלכות שבת החדשי

לימוד שולחן ערוך הלכות שבת
לכל החודש – שני עמודים ליום

אמר רב יהודה אמר רב אלמלי שחור ישראל
שבת ראשונה לא שלטה בהן אומה ולשון

קורכם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שיביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ישראל. ולידי ידעית התורה.
נחביני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהרונה"י
על ידי המעגלם ברחילו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

ט לחודש

המשך סימן רעה – זברים האסורים לעשות
לאור הנר בשבת

ח. נוהגים לקרות בליל יום כיפור במחזורים מפני שאימת יום הכיפורים עליהם:
ט. ליל פסח שחל להיות בשבת מותר לקרות ההגדה בספר משום דהוי כעין ראשי פרקים דאין עם הארץ שלא תהא שגורה בפיו קצת:
י. הרב יכול לראות לאור הנר מהיכן יקראו התינוקות ולסדר ראשי הפרשיות בפיו בספר וקורא כל שאר הפרשה על פה וראשי פרשיות לאו דוקא אלא כל שיודע הפרשה על פה ובקצת צריך לראות בספר שרי שמאחר שאינו מעיין בספר תמיד אית ליה היכירא ולא אתי להטויי:
יא. כלים הדומים זה לזה וצריך עיון להבחין ביניהם אסור לבדוק לאור הנר ואפילו להבחין בין בגדיו לבגדי אשתו אם הם דומים אסור לבדוק:
יב. שמש שאינו קבוע אסור לו לבדוק כוסות וקערות לאור הנר מפני שאינו מכירין בין בנר שמן זית בין בנר של נפט (פירוש מין זפת לבן וריחו רע) שאורו רב. הגה: ויש מתירין בשל נפט אפילו בשמש שאינו קבוע (טור ובית יוסף בשם הפוסקים). אבל שמש קבוע מותר לו לבדוק לאור הנר כוסות מפני שאינו צריך עיון הרבה ואם היה נר של שמן זית אין מורין לו לבדוק ואף על פי שהוא מותר גזירה שמא יסתפק ממנו. הגה: נהגו לכסות הקטנים שלא יהיו ערומים בפני הנרות משום ביזוי מצוה וכן כתב הרוקח:

סימן רעז – דיני נר שהדליק אינו יהודי בשבת, וכו' ה' סעיפים

א. אינו יהודי שהדליק את הנר בשביל ישראל אסור לכל אפילו למי שלא הודלק בשבילו. הגה: ואין חילוק בזה בין קצב לו שכר או לא קצב או שעשאו בקבלנות או בשכירות והואיל והישראל נהנה ממלאכה עצמה בשבת אסור בכל ענין (הגהות אשירי פרק קמא דשבת ובית יוסף בשם סמ"ג וסה"ת). אבל אם הדליקו לצרכו או לצורך חולה ישראל אפילו אין בו סכנה, הגה: או לצורך קטנים שהוא כחולה שאין בו סכנה (מרדכי פרק קמא דשבת), מותר לכל ישראל להשתמש לאורו והוא הדין לעושה מדורה לצרכו או לצורך חולה ויש אוסרים במדורה משום דגזרינן שמא ירבה בשבילו. הגה: מיהו אם עשה אינו יהודי בבית ישראל מדעתו אין הישראל צריך לצאת אף על פי שנהנה מן הנר או מן המדורה (טור):

ב. ישראל ואינו יהודי שהסבו יחד והדליק אינו יהודי נר אם רוב אינם יהודים מותר להשתמש לאורו ואם רוב ישראל או אפילו מחצה על מחצה אסור ואם יש הוכחה שלצורך אינו יהודי מדליקה כגון שאנו רואים שהוא משתמש לאורה אף על פי שרוב ישראל מותר. הגה: יש אומרים דמותר לומר לאינו יהודי להדליק לו נר לסעודת שבת משום דסבירא ליה דמותר אמירה לאינו יהודי אפילו במלאכה גמורה במקום מצוה (ר"ן סוף פרק ר' אליעזר דמילה בשם העיטור) שעל פי זה נהגו רבים להקל בדבר לצוות לאינו יהודי להדליק נרות לצורך סעודה בפרט בסעודת חנוכה או מילה ואין מוחה בידם ויש להחמיר במקום שאין צורך גדול דהא רוב הפוסקים חולקים על סברא זו. ועיין לקמן סימן ש"ז (סעיף ה').

ג. אם אומר אדם לעבדו או לשפחתו לילך עמו והדליקו הנר אף על פי שגם הם צריכים לו אין זה לצורך האיני יהודי כיון שעיקר ההליכה בשביל ישראל. הגה: ומותר לומר לאינו יהודי לילך עמו ליטול נר דלוק כבר הואיל ואינו עושה רק טלטול הנר בעלמא (רבינו ירוחם והגהות מרדכי פרק קמא דשבת והגהות מיימוני פרק ו').

ד. אם יש נר בבית ישראל ובא אינו יהודי והדליק נר אחר מותר להשתמש לאורו בעוד נר ראשון דולק אבל לאחר שיכבה הראשון אסור להשתמש לאור השני וכן אם נתן שמן בנר הדולק מותר להשתמש עד כדי שיכלה השמן שהיה בו כבר ואחר כך אסור. הגה: ומותר למחות באינו יהודי שבא להדליק נר או להוסיף שמן (טור):

ה. בארצות קרות מותר לאינו יהודי לעשות מדורה בשביל הקטנים ומותרין הגדולים להתחמם בו ואפילו בשביל הגדולים מותר אם הקור גדול שהכל חולים אצל הקור ולא כאותם שנוהגים היתר אף על פי שאין הקור גדול ביום ההוא:

סימן רעז – שלא לגרום כיבוי הנר, וכו' ה' סעיפים

א. נר שמונח אחורי הדלת אסור לפתוח הדלת (כדרכו) (רמב"ם פרק ה' ומרדכי פרק כ"ב ובית יוסף בשם סמ"ג) שמא יכבנו הרוח. אבל לנעול הדלת כנגדו מותר (תרומת הדשן סימן כ"ט) והוא הדין בחלון שכנגד הנר שעל השלחן (מרדכי פרק כ"ב ובית יוסף בשם תוספות וטור). ואם הוא קבוע בכותל שאחורי הדלת אסור לפתוח הדלת ולנעול כדרכו שמא תהא הדלת נוקשת עליו ותכבנו אלא פותח ונועל בנחת ואם הוא קבוע בדלת עצמו שפתיחתו ונעילתו מקרב השמן לנר או מרחיקו ממנו אסור לפתוח

נהגה מוכחא פאן ספר שולחן ערוך הלכות שבת מחויב לכל החודש. שני עמודים ליום. כף יגמור כל הלכות שבת מדי חודש בחדשו. ויזכה שימחלו לו כל עונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמוחות. וכלל החברים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן עולם הפא" על ידי לימוד "הלכות" בכל יום. שהוא "תורה" לשמה!
וכל המזכה את הרבים ט' לחודש – עמוד א זוכה לבנים צדיקים!

ולנעלו. הגה: ובנר של שעה מותר לפתוח ולנעול אף על פי שהוא קבוע בדלת (בית יוסף):

ב. אסור לפתוח הדלת כנגד המדורה שהיא קרובה קצת אל הדלת ואפילו אין שם אלא רוח מצויה אבל אם היה פתוח כנגדה מותר לסגרו ואין בו משום מכבה:

ג. שכח נר על הטבלא מנער את הטבלא והוא נופל אפילו אם הוא דולק רק שלא יכוין לכבותו. הגה: וטוב לעשותו על ידי אינו יהודי במקום שאינו צריך כל כך (כל בו), ובלבד שיהא נר של שעה וכיוצא בו או שלא יהא בו שמן אבל אם יש בו שמן אי אפשר שלא יקרבנו אל הפתילה ונמצא מבעיר ואם הניחו עליה מדעת אסור לנערה שהרי הטבלא היא בסיס (פירוש דבר הנושא דבר אחר תרגום ואת כנו וית בסיסיה) לדבר האסור. הגה: ומכל מקום מותר ליגע בטבלא הואיל ואינו מטלטל הנר והוא הדין שמותר ליגע במנורה שבבית הכנסת והנרות דולקות עליו ובלבד שלא ינענע (מרדכי פרק כ"ב):

ד. מותר להניח נר של שבת מבעוד יום על גבי אילן וידלק שם בשבת דליכא למיחש דלכשיכבה לשקליה מיניה ונמצא משתמש במחובר אבל אין מניחין נר של יום טוב על גבי אילן דשקיל ומנח ליה ונמצא משתמש באילן:

ה. מותר לכפות קערה על גבי הנר בשבת כדי שלא יאחוז האור בקורה:

סימן רעח – שיכול לכבות הנר בשביל החולה, ובו סעיף אחד

א. מותר לכבות הנר בשביל שישן החולה שיש בו סכנה:

סימן רעט – דיני טלטול הנר בשבת, ובו ז' סעיפים

א. נר שהדליקו בו באותה שבת אף על פי שכבה אסור לטלטלו וכן מותר השמן שבנר שהדליקו בו באותה שבת אסור לטלטלו ולהסתפק ממנו באותה שבת:

ב. נר זה שאמרנו שאסור לטלטלו אפילו לצורך גופו ולצורך מקומו אסור ויש מי

שהתיר ולא נראו דבריו. הגה: ויש אומרים דמי שהוא איסטניס והנר מאיס עליו מותר להוציאו והוי לדידיה כגרף של רעי והמחמיר לא הפסיד (מרדכי ריש ביצה):

ג. לטלטל נר על ידי שנותנין עליו לחם בשבת אסור ואם נתן עליו הלחם מבעוד יום יש מי שמתיר לטלטלו בשבת על ידי לחם זה ואין לסמוך עליו:

ד. אם התנה מערב שבת על נר זה שיטלטלנו משיכבה מותר לטלטלו אחר שכבה. הגה: ויש אומרים דלא מהני תנאי וכן נוהגין במדינות אלו ודין התנאי עיין לקמן סימן תרל"ח (הגהות אשרי פרק כירה ורבינו ירוחם חלק ב' וכל בו) ונוהגין לטלטלו על ידי אינו יהודי ואין בזה משום איסור אמירה לאינו יהודי הואיל והמנהג כך הוי כאלו התנה עליו מתחלה ושרי. כן נראה לי:

ה. נר שהדליקו בשבת לחיה ולחולה וילדה החיה ונתרפא החולה מותר לטלטלו אם כבה והוא הדין למדליק בשבת בשוגג וכבה שמותר לטלטלו:

ו. נר שלא הדליקו בו באותה שבת אפילו הוא של חרס דמאיס ואפילו הוא של נפט דמסריח מותר לטלטלו דמוקצה מחמת מיאוס מותר:

ז. מנורה בין גדולה בין קטנה אם היא של פרקים אין מטלטלין אותה דחיישינן שמא תפול ותתפרק ויחזירנה ונמצא עושה כלי ואפילו אם אינה של פרקים אלא יש בה חריצים סביב ודומה לשל פרקים אסור לטלטלה:

סימן רפ – תשמיש המטה בשבת, ובו ב' סעיפים

א. תשמיש המטה מתענוגי שבת הוא לפיכך עונת תלמידי חכמים הבריאים מליל שבת לליל שבת:

ב. מותר לבעול לכתחלה בתולה בשבת ואין בו משום חובל ולא משום צער לה:

סימן רפא – שלא יברע בולך אנהו מודים, ובו סעיף אחד

א. אין לשחות בולך לבדך אנהו מודים שאין לשחות אלא במקומות שאמרו חכמים. הגה: ונוהגים שבשבת מאחרין יותר

לבוא לבית הכנסת מבחול משום דבתמיד של ימות החול נאמר בבוקר ואצל שבת נאמר וביום השבת דמשמע איחור (מרדכי פרק כ"ב) ונוהגין להרבות בזמירות של שבת כל מקום לפי מנהגו ובכל דבר אם לא אמרו אין מחזירין אותו מלבד אם לא אמר לאל אשר שבת וכו' מחזירין אותו ויש להאריך ולהנעים בזמירות ואין למחות במאריך בהם אף על פי שהמוחה מכויץ משום ביטול תורה (אור זרוע) ומכל מקום בשבת ויום טוב לא יאריך יותר מדאי כדי שיאכלו קודם שעה ששית כדלקמן סימן רפ"ח:

סימן רפב – קריאת התורה והמפטיר בשבת, ובו ז' סעיפים

א. מוציאין ספר תורה וקורין בו שבעה ואם רצה להוסיף מוסיף. הגה: והוא הדין ביום טוב מותר להוסיף על מנין הקרואים (רמב"ם פרק י"ב מהלכות תפלה ותשובת מהר"ם ובית יוסף) ויש אומרים דביום טוב אין להוסיף (ר"ן פרק הקורא) וכן נהגו במדינות אלו מלבד בשמחת תורה שמוסיפין הרבה גם בכל יום טוב אין המפטירין ממנין הקרואים כדלקמן:

ב. מותר לקרות עולים הרבה אף על פי שקרא זה מה שקרא זה וחוזר ומברך אין בכך כלום. הגה: ויש אוסרים (מרדכי סוף מגילה) וכן נהגו במדינות אלו חוץ מבשמחת תורה שנהגו להרבות בקרואים ונהגו כסברא הראשונה:

ג. הכל עולים למנין שבעה אפילו אשה וקטן שידוע למי מברכין אבל אמרו חכמים אשה לא תקרא בצבור מפני כבוד הצבור. הגה: ואלו דוקא מצטרפים למנין הקרואים אבל לא שיהיו כולם נשים או קטנים (ר"ן וריב"ש). ודין עבד כנעני כדין אשה אבל אם אמו מישראל מותר לעלות (הגהות מיימוני פרק י"ב מהלכות תפלה). ואסור לקרות בראש מגולה ואין איסור לקרות עם הארץ נכבד עשיר וגדול הדור לפני תלמיד חכם כי אין זה בזיון לתלמיד חכם רק כבוד התורה שמתכבדת באנשים גדולים (אור זרוע). וממזר מותר לעלות לספר תורה (מהר"א מפראג). ועיין לעיל סימן קל"ז מסדר הקרואים:

יעסקו בהלכות שבת כי הלכתא רבתא לשבתא ובקל יכול האדם להכשל בה חס ושלום אפילו באיסור כרת וסקילה מחסרון ידיעה ושגגת תלמוד עולה זדון חס ושלום ואין צריך לומר באיסורי דברי סופרים שרבו כמו רבו למעלה ובפרט באיסורי מוקצה דשכיחי טובא וחמורים דברי סופרים יותר מדברי תורה כמו שכתבו רז"ל שכל העובר על דברי חכמים אפילו באיסור קל של דבריהם כמו האוכל קודם תפלת ערבית, וכהאי גוונא חייב מיתה כעובר על חמורות שבתורה. (אגרת הקודש להתניא פכ"ג)

הנה מוכא פאן ספר שו"ת ערוך הלכות שבת מחולק ל"ב חלקים. שני עמודים ליום. כף יגמור כף הלכות שבת מדי חודש פחדשו. וזכה שימחלו 19 כף עונותיו. נא לפרסם בפתי כנסיות ובפתי מדרשות. ובשמחות. ולכל החברים וידידים. וזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי "ימוד" ה"הכה" בכף יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הרבים ט' לחודש – עמוד ב זוכה לבנים צדיקים!

